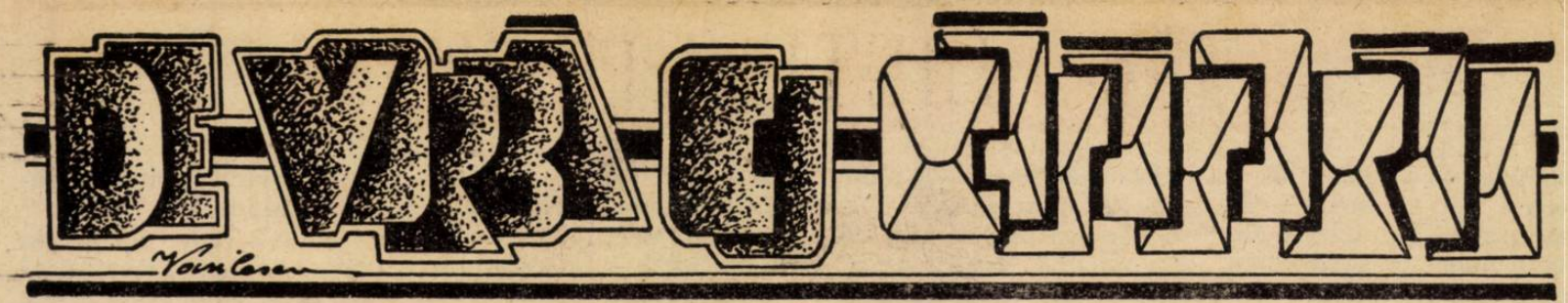

MONICA DOINESCU-Ploeşti : Cuvintele pentru poporul român şi pentru Ţara noastră sunt din cele mai însufleţite, adică aşa cum trebue să simtă o bună romancă ; însă poezia e slăbuţă. Vezi că nu toate rândurile ce sună aidoma, pot alcătui poezie. Mai trebuiesc unele lucruri. Cât priveşte „o ploaie de August", te sfătuim să nu mai scrii în felul acesta, că n'ai să scrii bine niciodată. Citeşte singură un pasagiu, ca să vezi câte greşeli în câteva rânduri şi, mai ales, câte cuvinte goale :

„Afară-i o zăpuşeală greoaie, care predomină atotstăpânitoare, sub privirile încruntate ale norilor negrii, (în loc de negri), încărcaţi de ploae.. Soarele arzător îşi răstoarnă întregul său potir de aur, plin cu raze de foc, asupra pământului, care geme de căldură. Pe colţul de cer rămas senin, un nour stingher, rătăcit de ceilalţi, prevestitor al unei ploi cu scadenţă apropiată, şi-a răstignit pe cerul adânc-albastru, marginile tivite cu aur ; vântul adie somnoros, copleşit şi el de zăpuşală, printre coroane ale sălciilor..."

Vezi singură : sunt nouri negri, ba este un colţ de cer senin, ba chiar cerul e adânc-albastru, iar soarele îşi răstoarnă... etc. Asta se cheamă „beţie de cuvinte".

NICOLETA DUMITRESCU-Caracal : Ca să te abonezi trimiţi banii pe adresa administraţiei noastre şi, cum se primesc, începem a-ţi trimite revista. Insă, în loc de poveşti şi poezii (nu poezi, cum ai scris) mai bine să ne trimiţi fotografia. Aceasta ţi-o publicăm cu plăcere.

NICUŞOR SIMIONESCU—Buciumeni-Ilfov : Scrisoarea a fost deschisă de cine bănuiai în „P. S."-ul ei, şi-ţi mulţumesc pentru urări. Poezia „Păstoriţa", va apare cu unele mici modificări de... conjuncţii, ca să-i dăm un înţeles mai pe 'nţeles !

N. CAPRARU—R. Vâlcea : Că te-ai înşelat d-ta, că ne înşelăm noi, e greu de spus, dar n'am primit decât cele două legende şi titlul. Fapta bună s'a rătăcit pe undeva, sau—şi aceasta-i numai o bănuială — n'ai putut să ne trimiţi nicio faptă bună, pentrucă n'ai făcut niciuna ! Titlul e slab, apoi trebuia făcut pe hârtie albă, neliniată şi lucrat în tuş negru, nicidecum în cerneală.

IOAN MANESCU-Loco : Ţi-am răspuns şi personal, pe cartea poştală trimisă şi-ţi spunem şi aici : precum se vede, nu mai are niciun rost bucata ce ne-ai trimis, mai ales că noi am cerut mereu să fie lăsaţi în pace eroii.

L. C.-Loco : Aşadar nu cunoşti numele întreg, după cum se vede din scrisoarea trimisă. „Bunica" va vedea lumina tiparului, deşi e prea după George Coşbuc. Să te păzeşti de influenţe prea vizibile, mai ales când vin din poezii arhicunoscute. Sunt dăunătoare din toate punctele de vedere.

Alţi abonaţi ai revistei „Universul Copiilor"

NELU PĂDURARU
Oraviţa

VALERIA GAFIŢA
Oraviţa

POPESCU C. LYDIA-VERONA-Pietroşiţa : Toate urările noastre şi cele mai bune felicitări pentru rezultatul şcolar. La rugămintea cu conservatorul, vom răspunde personal, eventual îţi vom trimite un prospect. In orice caz însă, o să fie destul de târziu examenele, dat fiind nişte împrejurări, pe care ţi le vom scrie în răspunsul nostru.

TITEL CONSTANTINESCU-R.-Sărat : Trebue să ştii că nu ne produci nicio supărare când ne trimiţi câte ceva spre publicare ; din contra, ne bucurăm, văzând că faci progrese şi că eşti un cititor devotat, un prieten bun şi, desigur, un elev exemplar. Ne-a plăcut mult poezia „Griji de toamnă", care va apare. Cealaltă o reţinem, însă deşi ai vrut să realizezi ceva mai adânc, n'ai isbutit, căci nu te-ai lămurit încă bine asupra a ceea ce voiai să spui. Poate că n'ar strica s'o refaci şi să ne-o trimiţi din nou, căci ai în ea lucruri frumoase. Trimite-ne şi adresa d-tale exactă.

MUŞAT ŞT. IOAN-Chitila : Poezia nu e rea, ba chiar e bună, însă trebue întâi să ne convingem că-ţi aparţine.

DUMITRAŞCU NICOLAE-Loco : Nu ne-a mulţumit nicidecum pe deplin. Mai ales rima te lasă de ruşine : adoarme nu rimează cu basme, brazi nu se potriveşte cu obraji, zâne nu seamănă cu cunune (las' că pluralul de „cunună" nu e cunune ci cununi) şi aşa mai departe. De restul nu mai vorbim, căci ai greşeli la versificaţie cu duiumul.

CICI JEAN COSTESCU-Loco : Ne scrii aşa : „basm scris de mine, cu toată grija şi ţinând seamă de toate regulele gramaticale". Intâi, se spune regulile, nu „regulele" ! Apoi, să ştii că, numai în scrisoarea către noi, ai greşeli de ortografie de neiertat, ca conjuncţia sau, scrisă despărţit ; m'a-ţi scris aşa, în loc de m'aţi ; ve-ţi, în loc de veţi. Ce să mai vorbim de virgule, trântite peste tot, de sfaturile, pe care ni le dai cum să alegem poveştile, de cuvintele nepotrivite ce întrebuinţezi ! Basmul e prea lung şi ar însemna să-l refacem noi în întregime, ca să poată fi publicat. N'avem nici timp pentru aceasta, nici... obiceiul să scriem în întregime articolele cuiva ! In ce priveşte înapoierea manuscrisului, ar trebui să fii atent : în pagina 3-a, unde sunt puse preţurile de abonament, mai scrie ceva ! Ai citit ce ? Noi nu adăogăm nimic în plus !

GHIŢA ELENA-Loco : In adevăr, la concursuri scriai foarte bine, ne amintim, însă poeziile nu respectă anumite reguli ale versificaţiei. Conţinutul lor este la oarecare înălţime, dar forma, adică versurile, păcătuesc. Jocurile le-am dat redactorului special, d-lui S. Tih.

VICTOR POPESCU-Loco : Poezia „Licurici" va apare, însă trebuie să ne convingem întâi că-i originală. Aceasta nu va dura mult ! „De ziua mamei" e bună, însă are câteva scăderi, pe care nu le mai arătăm aici. Versifici foarte bine. Se cunoaşte că eşti în curs superior de liceu, căci scrii bine. Să stăruieşti pe acest drum !

Şi alte câteva lămuriri

Trebue făcută o deosebire între o poveste propriu zis şi o nuvelă, o schiţă sau o amintire. Vom arăta altădată mai amănunţit ce se înţelege exact prin schiţă şi nuvelă. Acum, mărginindu-ne la poveste, spunem că tot ce interesează la o poveste, e faptul, întâmplarea. Cel ce ascultă sau citeşte o poveste, vrea să ştie mereu ce s'a mai întâmplat.

Prin urmare, la o poveste să ne ferim de descrieri — de descrierea naturii, a cerului, a lunei, a stelelor etc. Să povestim, fără să ne pierdem în descrieri.

Tot aşa, înfloriturile de stil şi comparaţiile nu-şi au locul lor în poveşti.